

dovy byly stavěny v horním městě, které je daleko od nádraží, a nikoli ve městě dolním, ležícím při nádraží, kde leží právě blok »U Slunce«, jednak tvrzením, že býv. hostinec »U Slunce« svou polohou, menší rozlohou a svým okolím se nehodí ke stavbě moderního soudu, a že by obec také musila dříve vykoupiti celý blok domů od mostu až k hostinci »U Slunce«, aby se tam soud mohl postavit, zatím však povoluje v bloku tom novostavby. Pokud st-1 ve stížnosti k tomuto soudu podané opakuje a provádí svoji námitku nevhodnosti pozemku »U Slunce« ke stavbě okr. soudu ve směru uvedeném shora na místě prvním, je námitka ta v této své formulaci nepřijatelná, neboť dokud st-1 ani nenaznačuje, jak by umístění soudu v té či oné čtvrti města mohlo zhoršiti jeho postavení jako poplatníka v obci, není k námitce takové vůbec legitimován. Ve směru druhém podal státní technik 15. ledna 1934 dobrozdání v ten smysl, že na pozemku »U Slunce« je zřízení okr. soudu technicky a hospodářsky nejen možné, nýbrž pro obec dokonce velmi výhodné. Námitky, jež st-1 proti tomuto posudku přednesl již ve svém vyjádření z 27. ledna 1934 a jež také opakuje ve stížnosti k tomuto soudu podané, obsahují v podstatě jen věcné brojení proti správnosti tohoto odborného posudku. Leč věcné přezkoumání znaleckého posudku se podle § 6 zákona o ss vymyká z rámce kogniční činnosti tohoto soudu. Jsou proto vývody stížnosti i v tomto směru nepřijatelné.

Proti výroku, jímž byl st-li ve smyslu § 127 odst. 1 správ. řádu uložen k náhradě nákladů vzešlý podáním posudku znalce architekta Václava H., brání se st-1 jediné námitkou, že nebylo přípustno použití cit. ustanovení, poněvadž st-1 nehájil v tomto případě vůbec žádný zájem soukromý, nýbrž výhradně veřejný zájem obce. Leč ani v tom mu nelze dáti za pravdu. Kdyby byl st-1 v řízení vystoupil výhradně na ochranu zájmu veřejného, bylo by již jeho odvolání proti usnesení obec. zastupitelstva bývalo nepřijatelné pro nedostatek jeho legitimace, neboť proti hospodářským aktům obce mohou poplatníci a voliči vystupovati jen tenkrát a na tolik, pokud jimi potírané opatření je způsobilé založení nebo ztížení nějaké jejich poplatnické břemeno v dotčené obci; jakmile tedy v daném případě st-1 proti zcizení obec. nemovitostí vystoupil nikoli snad s pouhým udáním, nýbrž s odvoláním, jímž uplatňoval svůj nárok na jeho vyřízení, hájil tím nejen zájem veřejný, nýbrž i vlastní svůj soukromý zájem poplatnický. Proto nebylo zákonné přeskáčky, jež by byla žal. úřadu bránila, aby cit. ustanovení správ. řádu použil.

Č. 12.760.

Samospráva obecní: * Obecnímu poplatku za používání obecních stok (podle počtu a účelu místností) podléhají podle § 14 odst. 4 lit. b) vzor. pravidel k vlád. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vlád. nař. č. 15/1928 Sb. také koupelny a klosety při obchodních, spolkových a výrobních místnostech.

(Nález z 4. února 1937 č. 10.203/37.)

V ě c: JUDr. a Ing. Albín F. v Podmoklech proti rozh. okr. úřadu v Děčíně z 27. června 1934 o poplatku za používání obecních stok.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Dr. Ing. Albín F., advokát v Podmoklech, domáhal se v cestě instanční toho, aby byly ze základu pro vyměření obecního poplatku za používání obecních stok v Podmoklech za rok 1934 vyloučeny kloset a koupelna, které jsou u místností, v nichž provozuje advokátní praxi. Okr. úřad v Děčíně v postupu instančním nař. výměrem jeho odvolání nevyhověl z těchto důvodů: Ze zprávy policejního úřadu v Podmoklech vyplývá, že stěžující si strana má v domě čp. 202 v Podmoklech 7 obchodních místností, a to: 4 kanceláře, kuchyni, ve které jsou spisy, koupelnu a záchod. V koupelně není ovšem koupací vana, je tam však umývadlo s mýdlem a kartáčem a jiné věci (spisy atd.); nutno proto míti zato, že záchod a koupelna jsou používány st-lem, resp. jeho zaměstnanci ve spojení s jejich povoláním, a jsou proto místnostmi obchodními, které podléhají podle výběrčích pravidel poplatku za používání stok.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažil nss takto:

V městě Podmoklech vybírán byl v roce 1934 poplatek za používání obecních stok podle schválených pravidel, shodných se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vlád. nař. č. 15/1928 Sb. Podle § 2 odst. 1 pravidel (shodného s § 14 vzorc. prav.) je základem pro vyměření poplatku počet a účel místností; podle odst. 2 poplatek se vyměřuje z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témže domě. Podle odst. 4 cit. paragrafu činí sazba poplatku: a) z každé místnosti, jež je součástí bytu (kuchyně, světnice, kloset, prádelna a koupelna), ročně 10 Kč a b) z každé místnosti obchodní, spolkové a výrobní, počítajíc v to i kanceláře, čekárny, ordinační síně, dílny, skladiště, hostinské kuchyně, chlévy a pod., ročně 20 Kč. Na sporu jest otázka, zda kloset a koupelna při obchodních místnostech st-le (advokáta) podléhají poplatku, o který jde.

Sedes materiae pro rozhodnutí této otázky jest ustanovení cit. odst. 2, který určuje p ř e d m ě t p o p l a t k u. Podle tohoto předpisu se poplatek vyměřuje zásadně z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností téhož uživatele v témže domě. Je tedy předmětem poplatku zásadně každý byt, každá jednotlivá místnost nebo každý soubor místností. Odstavec 4 § 2 nezabývá se již otázkou, co je p ř e d m ě t e m p o p l a t k u, nýbrž stanoví toliko s a z b u p o p l a t k u podle různého u r č e n í té které místnosti. Nelze tedy z tohoto odst. 4 čerpati nic pro odpověď na otázku, zda určitá místnost poplatku podléhá či ne.

Výpočet místností uvedených v odst. 4 lit. a) a b) vysvětluje jen za účelem určení s a z b y poplatkové, co je součástí bytu, resp. co za místnosti obchodní, spolkové a výrobní počítati dlužno. Pokud pak se týče těchto místností posléze uvedených, je výpočet ten jen demonstra-
tivní (arg. slova »a pod.«). Nelze proto z toho, že není ve výpočtu tom

výslovně uveden též kloset a koupelna, souditi, že místnosti ty, jsou-li součástí souboru místností obchodních, zásadně poplatku nepodléhají, kdyžtě pro jich povinnost je rozhodným všeobecný předpis odst. 2. Ba naopak z výpočtu místností uvedených sub a) odst. 4, kde se výslovně uvádí jako poplatná místnost u bytů též kloset a koupelna, je zřejmo, že i tyto místnosti poplatku zásadně podléhají a není žádného důvodu souditi, proč by tyto místnosti, když jako součást bytu poplatku podléhají, nepodléhaly poplatku tomu, když přináležejí k souboru místností obchodních nebo spolkových nebo výrobních.

Poněvadž pak není sporu o tom, že kloset a koupelna, o něž tu jde, k souboru místností st-le přináležejí, je ve shodě se zákonem, že byly podrobeny poplatku.

Č. 12.761.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: Politické úřady nejsou povolány, aby rozhodovaly o návrhu na zrušení soudní exekuce na úrazové pojistné příspěvky.

(Nález z 5. února 1937 č. 11.422/34.)

V ě c: Firma Leopold Sch. a synové ve Vráblech proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 4. ledna 1934 o zrušení exekuce na nedoplatky pojistného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Exekučním soudem ve Vráblech bylo povoleno Zem. úřadovně pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě provedení exekuce proti stěžující si firmě pro částku dlužnou na úrazových pojistných příspěvcích zem. úřadovně.

Proti této provedené exekuci podala firma stížnost zem. úřadu v Bratislavě, žádajíc, aby zrušil jak exekuci, tak i na jejím základě provedené úkony a její základ tvořící výkaz nedoplatků zem. úřadovny. Stížnost odůvodňovala firma tím, že při základní exekuci pohledávku zem. úřadovně vyrovnala, že však soudní vykonavatel vyplacenou částku zpronevěřil a že výkaz nedoplatků nemůže tvořiti exekuční titul.

Žal. úřad nař. rozhodnutím na základě 1. odstavce § 10 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. vrátil stížnost stěžující si firmě pro svoji věcnou nepříslušnost z těchto důvodů: Soudní exekuční řízení upraveno je zák. čl. LX:1881 a zák. čl. LIV:1912 a politické exekuční řízení §§ 90 až 126 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Obě tato řízení jsou samostatná, nijak nesouvisí a pro obě vymezena je samostatná kompetence tak, že politické úřady nemohou zasahovati do exekuce soudní a podobně soudy do exekuce politické. Pokud příslušnost zem. úřadu ve věcech úrazového pojištění vymezena je § 24 vlád. nař. č. 199/1922 Sb., nemůže se obírat ani výkazem nedoplatků, resp. otázkou, zda výkaz ten možno či nemožno považovati za titul exekuční, třebaš podle § 27 min. nař. č. 4790/1917 takový titul má.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí soud uvážil toto: